

Projektbeskrivelse til "Vi døde den dag"

En ældre kvinde holder en yngre kvinde fanget i sin kælder. Hun vil have en forklaring. Hun vil vide, om hun kunne have gjort noget anderledes den dag, hun lod barnet gå hjem til et hjem med misrøgt uden at gribe ind. For hun ser stadig barnet i den unge kvinde foran sig. Hun ser sit eget svigt og systemets.

"Vi døde den dag" er en klaustrofobisk forestilling om, hvordan systemet svigter på flere led. Barnet, der blev overset, ladt alene i et hjem med vold, misbrug og overgreb. Og medarbejderen, der forsøgte at reagere, men blev efterladt uden støtte, mistede sit arbejde og sit livsgrundlag. To kvinder, begge ofre for et system, der svigtede på alle led.

Forestillingen undersøger, hvad der sker, når tavsheden bliver stærkere end handling. Når de mennesker, der burde beskytte, ikke får ressourcer eller opbakning til at tage ansvar. Og når behovet for retfærdighed til sidst bliver så altopslugende, at det må tvinges frem selv gennem desperation og vold.

Vi døde den dag er en fragmenteret forestilling, hvor sproget bryder sammen, kroppen taler, og skyld og magt flyder mellem to kvinder, som er uløseligt forbundet i et fælles traume.

Tematikken er højst relevant: I Danmark svigter vi stadig børn i udsatte hjem. Men vi svigter også de voksne, der faktisk prøver at hjælpe; lærere, pædagoger, socialrådgivere og som alt for ofte står alene og selv bryder sammen.

Bag forestillingen står dramatiker og skuespiller Christine Wolff og skuespiller Nadia Hunderup instrueret af David Silset. Sammen ønsker vi at skabe en kunstnerisk oplevelse, der både er rå, rørende og politisk nødvendig.

Med støtte kan vi realisere en forestilling, der tør sige det, mange tier om: At systemet svigter på alle led. Børnene, der mister deres barndom. Og de voksne, der står tilbage med umulig skyld og livsvarige konsekvenser.